

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: JUDr. P. Č.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25/1292, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 25. 01. 2019 sp. zn. 241/2018 o zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Opava, č. j. X ze dne 16. 08. 2018, o zamítnutí výplaty nemocenského po uplynutí podpůrčí doby dne 19. 02. 2018

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobce **je povinen** zaplatit náklady řízení České republice na účet Krajského soudu v Ostravě ve výši 10 900 Kč do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 25. 01. 2019 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Opava č. j. X ze dne 16. 08. 2018. Tímto rozhodnutím žalobci Okresní správa sociálního zabezpečení Opava nepřiznala výplatu nemocenského po uplynutí podpůrní doby dnem 19. 02. 2018 při dočasné pracovní neschopnosti trvající od 06. 03. 2018. Žalovaná při svém rozhodování vycházela z posudku o zdravotním stavu žalobce ze dne 13. 11. 2018 vypracovaného lékařem lékařské posudkové služby pracoviště České správy sociálního zabezpečení pro Prahu a Střední Čechy, podle jehož posudku se v případě žalobce nejedná o pojištěnce, u něhož lze ve smyslu ust. § 27 a ust. § 56 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o nemocenském pojištění“) očekávat, že v krátké době po uplynutí podpůrní doby nabude pracovní schopnost, a to i v jiné než dosavadní pojištěné činnosti. Zdravotní stav žalobce odůvodňoval předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti nejpozději dnem uplynutí podpůrní doby.
2. Žalobce ve včas podané žalobě proti uvedenému rozhodnutí namítal nesprávnost postupu i rozhodování Okresní správy sociálního zabezpečení v Opavě i žalované i to, že v průběhu řízení ze strany těchto správních orgánů byly činěny opakovaně průtahy. Z důvodu nedostatečné kapacity a možnosti odborných pracovišť se příčinu jeho zdravotních komplikací podařilo diagnostikovat až v průběhu srpna 2018 a léčba – intenzivní rehabilitace proběhla z kapacitních důvodů až v měsících říjnu a listopadu 2018, po jejímž ukončení byl odeslán k odbornému lékaři a následně mu byla ukončena pracovní neschopnost dnem 28. 11. 2018. Ode dne 29. 11. 2018 žalobce nastoupil zpět do práce. To, že lékařská věda nebyla schopna včas, tj. do skončení podpůrní doby, diagnostikovat, co mu vlastně je a dlouhé čekací doby na jednotlivá vyšetření nemohou být k tíži spočívající v tom, že mu nebyla prodloužena podpůrní doba a vypláceny podpůrní dávky po jejím skončení. Žalobce poukázal na postup a chování posudkových lékařů, kdy v prvním případě jej posudkový lékař ani neviděl a do rozhodnutí napsal, že jeho pracovní schopnost byla obnovena dnem 20. 02. 2018. Žalobce však i po tomto datu byl prokazatelně práce neschopen a měl vystaveno potvrzení o pracovní neschopnosti. Po následném odvolání byl odeslán k dalšímu posudkovému lékaři ČSSZ, jímž mu bylo sděleno, že onemocnění pouze předstíral a vyčetl mu vyčerpání celé podpůrní doby s tím, že mu výplata nemocenského proto nemůže být prodloužena. Na toto jednání posudkového lékaře podal žalobce stížnost, která nebyla nadřízeným řádně zaevidována, a v následně poskytnuté informaci bylo sděleno, že lékař popřel, že k tomuto jednání došlo. Žalobce žádal o přešetření u nadřízeného orgánu, který však neshledal pochybení ani dotyčného lékaře, ani pracovníka, který stížnost šetřil. Z důvodu trvání dočasné pracovní neschopnosti požádal žalobce o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrní doby zpětně od data 20. 02. 2018, avšak této žádosti vyhověno nebylo, stejně tak žalovaná vydala zamítavé rozhodnutí ve věci jeho žádosti o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrní doby, kterou podal po ukončení dočasné pracovní neschopnosti. Žalobce má za to, že mu s odkazem na znění ust. § 27 zákona o nemocenském pojištění měla být výplata nemocenského přiznána, poukázal na to, že v rozhodnutí č. j. X ze dne 14. 02. 2018 je uvedeno, že podle lékaře posudkové služby Pražské správy sociálního zabezpečení splnil to, co toto zákonné ustanovení požaduje, a zpochybnil závěr posudku posudkového

lékaře ze dne 13. 11. 2018. Z uvedených důvodů navrhoval, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno.

3. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby žalobce jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 25. 01. 2019 č. j. X, připojenými správními spisy Okresní správy sociálního zabezpečení v Opavě, sp. zn. NP/PD/375/18, sp. zn. NP/PD/21/18 a sp. zn. NP/PD/240/18, připojenými spisy žalované České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Ostrava sp. zn. 74/2018, sp. zn. 242/2018, sp. zn. 241/2018 a posudkem znalkyně z oboru zdravotnictví, oboru posudkového lékařství MUDr. Z. N. ze dne 4. 3. 2020, a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované (ust. § 75 s. ř. s.).
5. Z připojených správních spisů krajský soud zjistil následující skutečnosti:
 - dne 12. 01. 2018 byla správnímu orgánu I. stupně doručena žádost žalobce ze dne 09. 01. 2018 o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby. Tuto žádost Okresní správa sociálního zabezpečení Opava zamítla rozhodnutím ze dne 14. 02. 2018 a toto rozhodnutí bylo k odvolání žalobce rozhodnutím žalované ze dne 23. 05. 2018 zrušeno pro nepřezkoumatelnost z důvodu jeho nedostatečného odůvodnění. Následně si správní orgán I. stupně vyžádal posouzení zdravotního stavu žalobce od lékařské posudkové služby Pražské správy sociálního zabezpečení. Posudek lékaře této posudkové služby byl podán dne 08. 08. 2018 a na jeho základě Okresní správa sociálního zabezpečení Opava opětovně zamítla žádost žalobce o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby rozhodnutím ze dne 16. 08. 2018. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí žalovaná zamítla rozhodnutím ze dne 10. 12. 2018;
 - dne 21. 05. 2018 podal žalobce další žádost o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby datovanou dnem 17. 05. 2018. Výplatu nemocenského požadoval za období od 20. 02. 2018 na následující tři měsíce do doby ukončení pracovní neschopnosti. Okresní správou sociálního zabezpečení Opava bylo usnesením ze dne 19. 06. 2018 řízení o této žádosti přerušeno, neboť dosud tehdy nebylo pravomocně rozhodnuto ve věci žádosti žalobce o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby ze dne 12. 01. 2018. Rozhodnutí ze dne 16. 08. 2018 pak Okresní správa sociálního zabezpečení Opava, kterým tuto žádost žalobce zamítla, odůvodnila rovněž posudkem lékaře posudkové služby Pražské správy sociálního zabezpečení pro Prahu 4 ze dne 08. 08. 2018 a o odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí pak rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.
6. Podle ust. § 26 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění, podpůrčí doba u nemocenského začíná 15. kalendářním dnem trvání dočasné pracovní neschopnosti nebo 15. kalendářním dnem nařízené karantény a končí dnem, jímž končí dočasná pracovní neschopnost nebo nařízená karanténa, pokud nárok na nemocenské trvá až do tohoto dne; podpůrčí doba však trvá nejdéle 380 kalendářních dnů ode dne vzniku dočasné pracovní neschopnosti

nebo nařízené karantény. Podle ust. § 27 téhož zákona po uplynutí podpůrčí doby stanovené podle § 26 se nemocenské vyplácí na základě žádosti pojištěnce po dobu stanovenou v rozhodnutí orgánu nemocenského pojištění podle vyjádření lékaře orgánu nemocenského pojištění, který vyplácí nemocenské, pokud lze očekávat, že pojištěnec v krátké době, nejméně však v době 350 kalendářních dnů od uplynutí podpůrčí doby stanovené podle § 26, nabude pracovní schopnost, a to i k jiné než dosavadní pojištěné činnosti; takto lze postupovat i opakovaně, přičemž při jednotlivém prodloužení výplaty nemocenského nesmí být doba tohoto prodloužení delší než tři měsíce.

7. V projednávané věci tedy uplatňoval žalobce nárok na nemocenské po uplynutí podpůrčí doby za období od 20. 02. 2018 na následující tři měsíce. Tuto žádost doplnil přípisem „Notifikace průběhu pracovní neschopnosti“, ve kterém popsal zdravotní potíže při návratu z dovolené letadlem a průběh následovné pracovní neschopnosti. V tomto podání popsal své zdravotní obtíže, které posléze obdobně uvedl i v odvolání proti rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 16. 08. 2018, tj. přetrvávání celkové slabosti, unavenosti, ospalosti, tlaku v oblasti krční páteře, nevolnosti s pocitem na zvracení, třes rukou a intenzitu brnění v prstech i následně palčivou bolest obou zápěstí. Popsal pocity třesu těla a nevolnosti při činnostech, jako např. sledování televize, práce na počítači, delší doba čtení knihy či případná delší doba stání. Správní orgán I. stupně své rozhodnutí ze dne 16. 08. 2018 odůvodnil posudkem posudkového lékaře ze dne 08. 08. 2018 a žalovaná pak posudkem o zdravotním stavu žalobce ze dne 13. 11. 2018. Lékař oddělení posudkové služby pracoviště Pražské správy sociálního zabezpečení pro Prahu a Střední Čechy ve svém posudku uzavřel, že se v případě žalobce nejedná o pojištěnce, u něhož lze ve smyslu ust. § 27 a § 66 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění očekávat, že v krátké době po uplynutí podpůrčí doby nabude pracovní schopnosti a to k jiné, než k dosavadní pojištěné činnosti. Zdravotní stav žalobce odůvodňoval předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti nejpozději dnem uplynutí podpůrčí doby. Zásadní bylo tedy posouzení otázky, zda k tomuto datu uplynutí podpůrčí doby byl zdravotní stav žalobce takový, že odůvodňoval opětovné nabytí pracovní schopnosti od data 20. 02. 2018. Objektivní posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobce k tomuto datu bylo přitom zapotřebí odborných medicínských znalostí z oboru posudkového lékařství a za tím účelem ustanovil krajský soud v řízení znalkyni MUDr. Z. N., jejíž úkolem bylo především odpovědět na otázku, zda se ztotožňuje se závěrem posudku lékaře posudkové služby ze dne 13. 11. 2018, na jehož závěru postavila žalovaná své rozhodnutí, a aby se znalkyně mj. vyjádřila i k subjektivně pociťovaným obtížím žalobce uvedeným v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Z posudku této znalkyně ze dne 04. 03. 2020 krajský soud zjistil, že před pracovní neschopností byl žalobce léčen pro přetlakovou chorobu, recidivující páteřové potíže a poruchy metabolismu tuků a kyseliny močové, ztukovatění jater a mírně vyšší krevní cukr. Nynější potíže u žalobce vznikly poprvé při transkontinentálním letu přes Atlantik; prvotní ošetření proběhlo ještě v letadle, kde mu údajně byl zjištěn nižší krevní tlak a 06. 03. 2017 mu lékař vystavil pracovní neschopnost. Během následných lékařských vyšetření byly zjištěny degenerativní změny v oblasti krční páteře, bez komprese nervových struktur. Onemocnění krční páteře se mohlo podílet na uváděných potížích, avšak klinika byla po celou dobu mírná a organické změny na nervovém systému a vestibulárním systému zjištěny nebyly. Při vestibulárním vyšetření byly pozorovány projevy vegetativní dystonie, jehož příčinou je typ periferního vegetativního syndromu s porušenou

vyvážeností vegetativního nervstva. Léčba těchto poruch je hlavně symptomatická, rehabilitační a psychoterapeutická a stav vesměs odůvodňuje režimová opatření. Jiná zdravotní porucha u žalobce zjištěna nebyla a to ani vyšetřeními z roku 2018. V období od března 2017 až do současnosti u žalobce kromě degenerativního onemocnění krční páteře s malým klinickým nálezem nebylo zjištěno významnější orgánové postižení. Znaleckyně k tomu uvedla, že délku pracovní neschopnosti žalobce v trvání jednoho roku i s ohledem na charakter jeho pracovního zařazení považuje za biologicky neodůvodněnou dokladovaným zdravotním stavem. Maximálně k datu uplynutí podpůrní doby dnem 19. 02. 2018 byl žalobcův zdravotní stav takový, že odezněly důvody ponechání další pracovní neschopnosti a k datu 20. 02. 2018 opětovně nabyl pracovní schopnosti; v tomto směru se znaleckyně ztotožnila se závěry posudkových orgánů jak pracoviště Okresní správy sociálního zabezpečení Opava, tak i Pražské správy sociálního zabezpečení pro Prahu a Střední Čechy. Znaleckyně dodala, že zdravotní stav vyplývající ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. R. neodůvodňoval trvání pracovní neschopnosti žalobce i po dni 19. 02. 2018 a že neukončení dočasné pracovní neschopnosti nejpozději po uplynutí podpůrní doby považuje za pochybení tohoto lékaře.

8. Se zřetelem k závěru znaleckého posudku, který se ztotožnil s posudkem lékaře lékařské posudkové služby Pražské správy sociálního zabezpečení pro Prahu a Střední Čechy ze dne 13. 11. 2018, dospěl krajský soud k závěru, že žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým žalobci nebyla přiznána výplata nemocenského po uplynutí podpůrní doby dnem 19. 02. 2018 při jeho dočasné pracovní neschopnosti.
9. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl.
10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovaná se práva náhrady nákladů řízení výslovně vzdala (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).
11. V souladu s ust. § 60 odst. 4 s. ř. s. zavázal krajský soud žalobce k zaplacení nákladů vzniklých v tomto řízení státu na znalečném za vypracování znaleckého posudku ve výši 10 900 Kč, neboť žalobce v řízení nebyl osvobozen od soudních poplatků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 20. srpna 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce